

saadan. Han andrager derfor nu om Folkethingets Medvirkning til, at han kan erholde den offentlige Understøttelse, paa hvilken han tror at have Krav, og som han ikke tidligere har ansøgt om paa Grund af bedre personlige Forhold. Andragendet ledsages af tvende Lægeattester.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

16. Fra afskediget Kapitain af Fodfolkets Forstærkning Julius Heinrich Marius Høst om Tillæg til hans Pension. (Indbragt den 9de November 1883 af Folkethingmanden for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds, Rimestad.)

Andrageren oplyser, at han i en Alder af 22 Aar dimitteredes den 1ste November 1852 fra Landkadetakademiet som Sekondlieutenant i Fodfolkets Linie og blev i Efteraaret 1865 Premierlieutenant. Skjøndt Forfremmelsesforholdene ved hans Indtrædelse i Hæren ikke vare meget lovende, forventede han dog i Overensstemmelse med de Betingelser, under hvilke han var indtraadt i den, at han i sin ældre Alder vilde kunne opnaa en nogenlunde forsøgt Tilværelse; men dette hans Haab er glippet, dels ved at den afskedigede Linieofficerer tidligere forbeholdte Adkomst til en Del civile Embeder er bortfalden, dels ved den i Hærløven af 1867 fastsatte Aldersgrændse. Han ansøgte derfor i 1868 om Orlov i et Aar med Løn for om muligt i den Tid at kunne skaffe sig et privat Livserhverv, inden det ogsaa paa dette Omraade maatte blive for sent, paa Grund af altfor fremrykket Alder, til at kunne erholde sin Subsistens sikret. Denne Ansøgning blev imidlertid afflaaet, og da han i 1872 paa Grund af Alder var bleven forbigaaet til Forfremmelse, indgav han paany et lignende Andragende i 1874, som dog ogsaa blev afflaaet, hvorfor han under 31te Marts 1875 efter Ansøgning blev afskediget af Krigstjenesten, men udnævntes umiddelbart derefter til Kapitain i Fodfolkets Forstærkning. Da Aldersgrændsen ved Lov om Tillæg til Hærløven af 25de Juli 1880 blev udvidet for Kapitainer af Forstærkningen til det 62de Aar, hvorved det gjordes muligt at ansætte Kapitainer af Linien, der paa Grund af Alder maatte afskediges, i den samme Stilling i Forstærkningen, blev han afskediget under 14de August d. A., som han bemærker, fordi en Anden havde opnaaet den for Linien bestemte Aldersgrændse, efter at han allerede tidligere paa Grund af sin egen Alder haade var bleven forbigaaet til Forfremmelse og siden afskediget af samme Grund af Linien. Han bemærker, at han i en Alder af over 53 Aar er henvist til at leve alene af sin Pension, 878 Kr. om Aaret, da han hidtil ikke har kunnet opnaa noget privat Erhverv og næppe senere vil kunne det, og han ser derfor Fremtiden med største Betyrning imøde. Han tror at turde paastaa, at han i sin 23aarige Tjenestetid som Lieutenant har tiltrøds for de stærkeste Tryk i forskjellige Retninger, uden nogenjomhelst oplivende Opmuntring samt under de taveligste Livsvilkkaar, gennemsnitlig gjort god, undertiden endog meget god Tjeneste baade i Krig og Fred. Efter at han under 12te September d. A. havde hos Krigsministeriet andraget om, at det vilde søge ham udbirket et livsvarigt aarligt Tillæg til hans Pension af 800 Kr., men faaet det Svar, at Ministeriet ikke faae sig i Stand til at foretage noget Skridt i saa Henseende, henvender han sig nu til Rigsdagen for at bede den udvirke, at han faar et saadant Tillæg fra 1ste September d. A. at regne, i Betragtning af, at Forhold, over hvilke han ikke har kunnet være Herre, ikke alene have medført, at den af ham oprindelig tilsigtede Livsstilling er bleven forspildt, men ogsaa foranlediget, at han af denne Grund for Resten af sin Levetid ovenikjøbet er bleven udsat for at plages af de pinligste Næringsforger.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

17. Fra forhenværende Stenograf ved Rigsdagen T. C. C. Bøndrop af Rjøbenhavn om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 13de November 1883 af Folkethingmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, Suel.)

I Samlingen 1881—82 forelaa et lignende Andragende, som Udvalget, i Betragtning af Andragerens lange Tjenestetid og af det Uheld, som havde ramt ham, fandt, at